Р Е Ш Е Н И Е
№ 3289

гр. София, 16.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 10 състав,** в открито заседание на 16.04.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Стоянова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова, като разгледа дело номер **1571** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр. чл. 124, ал. 1 от Закона за държавния служител.
Образувано е по жалба от С. Т. Й. - Х. срещу заповед № 1403/13.11.2013 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, с която на основание чл. 107, ал. 1, т. 6 от Закона за държавния служител е прекратено служебното правоотношение на С. Т. Й. – Х. за заеманата от нея длъжност директор на дирекция „Обществени поръчки“ в Държавен фонд „Земеделие“.
В жалбата се поддържа, че заповедта е издадена в противоречие с материалноправни разпоредби и при нарушаване на административно производствените правила при издаването й - отменителни основания по чл. 146, т. 2 и т. 3 от АПК. Иска се отмяната на заповедта. Претендират се разноски.
Ответникът – изпълнителният директор на Държавен фонд „Земеделие“ изразява становище за законосъобразност на оспорваната заповед и за отхвърляне на жалбата като неоснователна.
Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото, и направи проверка на основание чл. 168, ал. 1 от АПК на законосъобразността на оспорената административна заповед и на посочените в жалбата основания по чл. 146, т. 2 и т. 3 от АПК, приема за установени следните обстоятелства по делото:
По силата на трудов договор № 008/04.09.2011 г., сключен между Държавен фонд „Земеделие“ и С. Т. Й. - Х., същата е назначена на длъжността експерт в сектор

„Обществени поръчки“ в Държавен фонд „Земеделие“. Съгласно §85, ал. 1 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за държавния служител (в сила от 01.07.2012 г.) правоотношенията с лицата от администрациите по Закона за радиото и телевизията, Закона за независимия финансов одит, Закона за електронните съобщения, Закона за Комисията за финансов надзор, Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия, Закона за отнемане в полза на държавата на имущество, придобито от престъпна дейност, Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси, Кодекса за социално осигуряване, Закона за здравното осигуряване, Закона за подпомагане на земеделските производители и Закона за пътищата се уреждат при условията и по реда на § 36 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за държавния служител (ДВ, бр. 24 от 2006 г.). Със заповед № 1558/30.07.2012 г. на главния секретар на Държавен фонд „Земеделие“ С. Т. Й. - Х. е назначена на длъжността за заемане от държавен служител – директор на дирекция „Обществени поръчки“ в Държавен фонд „Земеделие“. Със заповед № 1403/13.11.2013 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ на основание чл. 107, ал. 1, т. 6 от Закона за държавния служител е прекратено служебното правоотношение на С. Т. Й. - Х. за заеманата от нея длъжност директор на дирекция „Обществени поръчки“ в Държавен фонд „Земеделие“. Обжалваната заповед е мотивирана освен с чл. 107, ал. 1, т. 6 от Закона за държавния служител, още и с влязло в сила на 29.01.2013 г. съдебно решение по гр.д. № 26949/2011 г. на Софийския районен съд, с което е признато за незаконно и отменено уволнението на М. Н. Н., заемал до това уволнение длъжността началник на сектор „Обществени поръчки“. С писмо от 25.09.2013 г. на Софийския районен съд М. Н. Н. е уведомен, че на основание чл. 345, ал. 1 от Кодекса на труда в 14-дневен срок от получаване на съобщението, считано от 25.09.2013 г. може да се яви да заеме предишната си работа поради възстановяването му с влязло в сила решение по гр.д. № 26949/2011 г. по описа на Софийския районен съд, 63 състав. Със заявление вх. № 02-6500/07.10.2013 г. М. Н. Н. е направил искане да бъде възстановен на заеманата от него преди уволнението му длъжност, като със заповед № 302/12.11.2013 г. на основание чл. 345, ал. 1 от Кодекса на труда М. Н. Н. е възстановен на длъжността началник на сектор в дирекция „Обществени поръчки“ в Държавен фонд „Земеделие“, а със заповед № 1404/13.11.2013 г. е назначен на длъжността директор на дирекция „Обществени поръчки“ в Държавен фонд „Земеделие“.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

В съответствие с чл. 152, ал. 1 от АПК жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, подадена е от надлежна страна по чл. 147, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е допустима.

По същество, същата е основателна, но по основания, различни от посочените в жалбата.

Спор между страните по отношение на фактите не съществува. От събраните по делото доказателства по несъмнен начин се установява, че с влязло в сила на 29.01.2013 г. съдебно решение по гр.д. № 26949/2011 г. на Софийския районен съд е признато за незаконно и отменено уволнението на М. Н. Н., заемал до това уволнение длъжността началник на сектор „Обществени поръчки“. С писмо от 25.09.2013 г. на Софийския районен съд М. Н. Н. е уведомен, че на основание чл. 345, ал. 1 от Кодекса

на труда в 14-дневен срок от получаване на съобщението, считано от 25.09.2013 г. може да се яви да заеме предишната си работа поради възстановяването му с влязло в сила решение по гр.д. № 26949/2011 г. по описа на Софийския районен съд, 63 състав. Със заявление вх. № 02-6500/07.10.2013 г. М. Н. Н. е направил искане да бъде възстановен на заеманата от него преди уволнението му длъжност, като със заповед № 302/12.11.2013 г. на основание чл. 345, ал. 1 от Кодекса на труда М. Н. Н. е възстановен на длъжността началник на сектор в дирекция „Обществени поръчки“ в Държавен фонд „Земеделие“, а със заповед № 1404/13.11.2013 г. е назначен на длъжността директор на дирекция „Обществени поръчки“ в Държавен фонд „Земеделие“. В процесния случай служебното правоотношение на жалбоподателя е било прекратено на основание чл. 107, ал. 1, т. 6 от Закона за държавния служител, съгласно който органът по назначаването прекратява служебното правоотношение без предизвестие, когато заеманата от служителя длъжност трябва да бъде освободена за възстановяване на незаконно уволнен държавен служител, заемал преди това същата длъжност. В процесния случай от събраните по делото доказателства по несъмнен начин се установява, че длъжността, заемана от С. Т. Й. - Х. преди това е била заемана от М. Н. Н.. Наличието само на посочената предпоставка не придава несъмнена законосъобразност на обжалваната заповед доколкото административният орган е следвало да съобрази, че правоотношението, заемано от М. Н. Н. е било трудово такова, уволнението му е било признато за незаконосъобразно и отменено като трудово, а не е било признато като незаконосъобразно прекратяването на заемано от него служебно правоотношение (правоотношенията на служителите от Държавен фонд „Земеделие“ са преобразувани като служебни такива по силата на §85, ал. 1 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за държавния служител (в сила от 01.07.2012 г.) Наличието на тези обстоятелства несъмнено обуславя приложимостта на §4, ал. 1 и ал. 2 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за държавния служител, доколкото заемната от лицето длъжност е била определена като длъжност за заемане от държавен служител при наличието на прекратено трудово правоотношение и при наличието на висящ трудов спор за отмяна на незаконното уволнение на М. Н. Н.. Съгласно посочения текст висящите трудови спорове за отмяна на незаконно уволнение и за възстановяване на предишната длъжност на служители, чиято длъжност е определена за заемане от държавен служител, се довършват по досегашния ред, а съгласно ал. 2 в случаите по ал. 1 служителите, чиито искове за отмяна на незаконно уволнение и за възстановяване на предишната длъжност са уважени, в едномесечен срок от влизане в сила на съдебното решение могат да подадат заявление по чл. 8, ако отговарят на изискванията по чл. 7 и длъжността, която са изпълнявали до влизането в сила на този закон и на която се възстановяват, съществува в съответната администрация. Това е и разпоредбата, приложимостта на която е следвало да бъде спазена от административния орган. В процесия случай, обаче административният орган не е спазил предпоставките за прекратяване на служебното правоотношение по §4, ал. 2 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за държавния служител, като по този начин е издал административен акт в противоречие с материалния закон. Посоченият текст предвижда наличието на две предпоставки за прекратяване на служебното правоотношение – първата е длъжността на която се възстановява лицето, чието незаконосъобразно уволнение е било отменено (има се предвид трудово правоотношение) да съществува в съответната администрация, която предпоставка

несъмнено е налице и втората предпоставка е лицето, чието прекратяване на трудово правоотношение е отменено като незаконосъобразно в едномесечен срок от влизане в сила на съдебното решение да е подало заявление по чл. 8. В процесния случай от събраните по делото доказателства по несъмнен начин се установява, че съдебното решение за отмяна на уволнението на М. Н. Н. е влязло в сила на 29.01.2013 г. (обстоятелство, което е посочено изрично в обжалваната заповед), а заявлението по чл. 8 е било подадено едва на 07.10.2013 г. (със заявление вх. № 02-6500/12374/07.10.2013 г. М. Н. Н. е направил искане да бъде възстановен на заеманата от него преди уволнението му длъжност). Така направените изводи не се отричат от съществуването на чл. 345, ал. 1 от Кодекса на труда, съгласно който при възстановяване на работника или служителя на предишната му работа от работодателя или от съда той може да я заеме, ако в двуседмичен срок от получаване на съобщението за възстановяване се яви на работа, освен когато този срок не бъде спазен по уважителни причини, както и от представените в тази връзка доказателства, а именно писмо от 25.09.2013 г. на Софийския районен съд М. Н. Н. е уведомен, че на основание чл. 345, ал. 1 от Кодекса на труда в 14-дневен срок от получаване на съобщението, считано от 25.09.2013 г. може да се яви да заеме предишната си работа поради възстановяването му с влязло в сила решение по гр.д. № 26949/2011 г. по описа на Софийския районен съд, 63 състав. Тези изводи настоящата съдебна инстанция съобразява със специалната норма на § 4, ал. 1 и ал. 2 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за държавния служител, които преодоляват приложимостта на чл. 345, ал. 1 от Кодекса на труда предвид обстоятелството, че регламентират специфичната хипотеза на отмяна на незаконно уволнение (възникнало по силата на трудово правоотношение) в период, когато вече длъжността определена преди за заемане по трудово правоотношение вече е определена за заемане по служебно правоотношение, какъвто е и процесния случай. В тази връзка, за да се прекрати служебното правоотношение на лицето, което вече е било назначено като държавен служител се обуславя изискването освен на съществуване на длъжността, още и изискването за подаване на заявление в посочения в §4, ал. 2 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за държавния служител срок, което в случая не е налице. От още по-голямо значение е началният момент на тези срокове: когато се прилага § 4, ал. 2 от Закона за държавния служител той започва да тече от "влизане в сила на съдебното решение", което в случая е 29.01.2013 г., а при чл. 345, ал. 1 от Кодекса на труда - от съобщението, което е получено от М. Н. Н. на 25.09.2013 г. В тази връзка и настоящата съдебна инстанция определя, че обжалваната заповед, с която е прекратено служебното правоотношение на С. Т. Й. - Х. е издадена в противоречие с материалния закон, като не са налице предпоставките по §4, ал.2 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за държавния служител за прекратяване на служебното правоотношение на С. Т. Й. - Х. за заеманата от нея длъжност директор на дирекция „Обществени поръчки“ в Държавен фонд „Земеделие“.

Направените изводи обосновават извода за незаконосъобразност на обжалваната заповед и отмяната на същата. От страна на процесуалния представител на жалбоподателя е направено искане за присъждане на разноски. При съобразяване на изхода на спора на жалбоподателя следва да се присъдят направените по делото разноски в размер на 500 лв., представляващи възнаграждение за адвокат.

Като взе предвид направените фактически и правни изводи, съдът и на основание чл.

172, ал. 2, предложение второ от АПК

РЕШИ:

ОТМЕНЯ заповед № 1403/13.11.2013 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, с която на основание чл. 107, ал. 1, т. 6 от Закона за държавния служител е прекратено служебното правоотношение на С. Т. Й. – Х. за заеманата от нея длъжност директор на дирекция „Обществени поръчки“ в Държавен фонд „Земеделие“, като незаконосъобразна.
ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ да заплати в полза на С. Т. Й. - Х. направените по делото разноски в размер на 500 лв.
РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд, с връчване на преписи за страните по чл. 138 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: